

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

2.apakšnodaļa: Noturību un prasmi kaujā.

260.

Kas spēj neatraidīt derīgu vadību? Tas, kurš atmetis domas par dzīves ērtībām. Kam var dot cīņas līdzekļus? Tam, kas nepametīs kaujas lauku.

261.

Tīru lūgšanu izteiciet uzticības darbā. Protiet saprast Mācības apstiprināšanu ikkatrā dienā. Pagūstiet nepazaudēt ne dienu, ne stundu. Protiet iedomāties sevi par veselas darbību pasaules radītāju. Protiet pielikt savus spēkus katrā izpausmē. Protiet ienest Mācību ikkatrā dienā. Protiet izvietot spēkus, kā kaujas laukā. Protiet izjust atzinību kā prieka saiti ar skaistumu. Pienācīgi beidziet, jo beigas ir sasniegumu uguns.

262.

Skolotājs mīlēja kaujas un zina, kā tās pilda Kosma enerģiju. Skolotājs stāv kopā ar jums virs bezdibeņa, kas gan bīsies no lieliem zvēriem? Staigāt pa pēli blusas meklējot nav pievilcīgi. Bet Zālamana zobens rokā un Maitreijas novēlējums, sniedz rīta gaismu. Nedzirdētas kaujas apziņa vien jau skan kā gaviļu taure. Neatdalīsimies jēdzienos, lai tas, kas pēc Mūsu domām varoņdarbs nebūtu pēc jūsējām pagrimums. Atturiet muļķi no sekliem lēmumiem. Inde postītāja slēpjās novecojošos lēmumos.

263.

Plašs, visaptverošs prāts klausā kosmiskās nepieciešamības ritmam, citiem vārdiem – evolūcijai, tāpēc tās apsveic katru jaunu ceļa zīmi, kas parādās valsts dzīves vienā vai otrā nozarē. Viņš nepaies garām, jo zina, ka katra zīme var atklāt tās varenās Zinības jaunus apvēršņus, kas suverēni valda visā Pasaules Visumā.

Tāpēc apsveiksim un iesim līdzī evolūcijai, kas apbrīnojami konsekventi atklāj mūsu priekšā vienmēr jaunas bezrobežīgo Zinību šķautnes.

264.

Kāpēc uguns var izplūst no kāju pēdām? Tiekšanās ir kā uguns kvēle un nevaldāmība kā viesuļvētra. Mūsu norādījumu kvēlajai izpratnei ir ugunīgi jāspārno. Tāda liesmaina pašieslēgšanās ir kā valnis, no tā neskarti jūs vērojiet kauju, modrībā gatavi raidīt savu bultu.

Izraudzītie kareivji, kāda straume nevaldāmi plosās ap jūsu nometni! Neatkārojama un pasaules acīm skaidri nenoskatāma. Kas gan jūs piespiedīs turēt zobenus asinātus un vairogus pacietībā paceltus? Teiksit: “Mēs zinām zemes noliktos laikus un nekas neaizdarīs mūsu acis. Nolikto laiku Turētājs uzticējis mums spēku saskaņošanu un izlemšanu. Un pacietība ir pārvērtusies neapstrīdamībā. Vakar trīcējām aiz gaidām, šodien līksmojam cīņas aizrautībā, jo zinām, ka nopeltā kauja ved pie uzvaras.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

2.apakšnodaļa: Noturību un prasmi kaujā.

265.

Pareizi sacelāties pret dzīves netīrumu sēšanu, patiesi, dzīvnieki rīkojas tīrāk, jo viņu iztēle nav aptraipīta. Bez bailēm vajag izpaust nekrietno paradumu mest mēslus jaunajiem acīs.

266.

Vai gan iespējams ierobežot kauju vienīgi ar sekmēm? Šķietamā neizdošanās ir balsta saknes. Veiksme ir kā krāsainas ziedlapas, bet uzstājiet saknēm, jo viņas ir spēka sula. Ieteicu spēku uzlūkot kā pieredzes nogulsni. Mēs atkal esam dzīves dārzā, kur pieredze dod sasniegumu.

267.

Vientuļnieka ceļš nav Mūsu ceļš. Vajag sniegt dzīvei pieredzes ziedus. Tāpat, kas gan nolems sev netraucējamās esamības vieglo uzdevumu? Kas var uzņemties kaujas skatītāja loku? No šī brīža nav skatītāju, nav gulētāju, jo liesma pie sliedīša.

268.

Pirms pašas lielākās kaujas dosim rīkojumus pēc parastā plāna. Nepiederas, ka cīņas izjauktu dzīves gaitu. Cīņa ir mūsu uzdevums. Tā ir jāpārceļ katras dienas plānā.

269.

Mēs mācījām jūs satvert pamatdomu, nepakļaujoties izklāsta ārējam veidam. Kā Buda norādīja pēc viena vārda izveidot veselu saturu, tāpat arī jūs paplašīniet savu mācekļu izpratni pēc viena vārda un zīmes.

270.

Ceļš pie Skolotāja ir viens – iet bez atskatīšanās. Doma par izdošanos jau ir cīņas zaudējums. Kā ērglis virs bezdibeņa pārlido tas, kurš zina sava lidojuma virzienu. Jūs pazīstat apstākļu magnetizēšanu.

271.

Laime, ka jūs jau izprotat kaujas būtību. Veseli prieki ierauti kaujā un nezina, kad būs atpūta un kad draud briesmas. Knišļi pirms saulrieta drūzmējas, bet kur viņu mērķis? Nevar pat atšķirt, kur prieks un kur trauksme. Tā pasaules kauja ierauj sevī visas būtnes. Bet ne daudzi izprot notiekošā jēgu. Pagaidiet rītdienu – domā ļaudis, bet viņu rītdiena iestājas tikai no pēcpusdienas.

272.

Ja sacīšu – viss labi, nebūs taisnība. Ja sacīšu – viss ļauni, nebūs taisnība. Vai nav labāk sacīt – cīņa un uzvara. Bet, kā lai Es iemācu cīņas prieku?!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

2.apakšnodaļa: Noturību un prasmi kaujā.

273.

Jāsaprot, ka līdzsvara saglabāšana uzbrukuma laikā ir liels sasniegums, par to slavēju.

274.

Ienaidnieka rokas vienmēr gatavas iznīcināt darījumus, ko Mēs esam izlēmuši. Ienaidnieka ausis sasprindzētas dzirdēt viņam noderīgu mēlnesību. Nepietiek sacīt – priecājieties par ienaidnieku, vajag iemācīt izprast ienaidnieka ceļus. Kā nezināmais lielums uzdevumā, tā stāv ienaidnieks. Bet šis nezināmais līdzinās mums zināmiem dotajiem lielumiem. Tātad ir iespējama katra pamanīta ienaidnieka atklāšana.

Rezumējiet precīzi jūsu rīcību apstākļus. Protiet paturēt atmiņā jūsu izjūtu priekšnosacījumus, pie tiem atkal atgriezīsimies. Dēvējam par ienaidnieku ikkatru nezināmo. To vajag atrisināt, iekarojot un pārvērst zināmajā, īsāki sakot – iepazīt. Iepazīstot vajag vispirms novērot sevi. Tuvojoties zvēram, mednieks apsver katru savu kustību.

Jums atkārtoti stāstīs par šausmīgiem okultiem noslēpumiem, bet jūs tuvosities vienkārši, sevī nelokāmi. Par kaujas pirmo noteikumu uzskatāma savu apstākļu pazīšana. Nezināmo izzināsim tuvodamies tam. Nav ko runāt par viņu iepriekš, jo nezinām pat tā robežas.

Apstiprinot visā pētīšanu, Mums jāvienojas par izziņas veidiem. Zināsim kustības virzienu, bet netraucēsim sevi ar ienaidnieka apstiprināšanu. Savienosim paredzēšanu ar reālo kustību. Ikkatra nezināmā lieluma iepazītā daļa būs iekarojums, bez izbrīna, bez drebēšanas un pat bez pārmērīgas sajūsmas. Jo katra stunda, pat vismazāk rosīgā, var tuvināt mūs nezināmajam. Lielo Nezināmo var iedomāties kā draugu, bet pētniekam noderīgāk to uzskatīt par ienaidnieku. Visas nezināmā pazīmes vairāk atbilst ienaidnieka pazīmēm. Vispirmā kārtā runājam par bezbailību, bet tā nav vajadzīga attiecībā pret draugu. Iekarošanas varoņdarbs arī paredz ienaidnieku. Ja izvadu jūs ceļā, kā iekarotājus, tad ar to Es paredzu kauju. Lielais Nezināmais, kā ienaidnieks, rauj uz uzvaru.

275.

Tā garā drosmīgi un svētsvinīgi piedalīsimies Gaismas kaujā ar tumsu. Kad saite ar Gaismas Hierarhiju stipra, tad viss nāks par labu. Un lai paceltos jaunā pakāpē, nepieciešams pieņemt kauju un pārvarēt grūtības. Uz pēdējām pakāpēm indes izdzeršana neizbēgama, un nodevībai jāizceļ Gaismas ceļš. Tā saņemsim arī šo svaidījumu.

Mēs zinām, ka “nodevībai jāstrūdi lēni”. Daži apstākļi rāda, ka tas, protams, ir visgrūtākais atrisinājums. Dzīve tik komplicēta! Cilvēki parasti dibina savus spriedumus uz pazīstamās acīmredzamības un apstākļiem, nemaz neņemot vērā veselu virkni svarīgāko faktoru, kas sarežģī vai arī veicina vienas vai otras lietas vai notikuma norisi. Bet Lielo Skolotāju apziņa, kas atrodas trijos plānos jeb pazemēs,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

2.apakšnodaļa: Noturību un prasmi kaujā.

redz tiklab cēloņu rašanos, kā arī to sekas. Tāpēc pilnīgi uzticēdamies augstākajai gudrībai, mēs mierīgi varam novērot visa notiekošā dažādās fāzes.